

Om Postvæsenet i Vejen Sogn.

*Ved Overassistent C. J. P. O. Sestoft, Odense,
tidligere Vejen.*

Da et egentligt Postvæsen oprettedes i Danmark i Aaret 1624, startedes en Virksomhed, som vel havde Livskraft, men som iøvrigt ikke meget lignede Nutidens Postvæsen, bortset fra enkelte elementære Grundtræk.

Medens det i vore Dage tages som en Selvfølge, at der for en relativ ringe Porto foretages Befordring, Omdeling, og endvidere — i betydeligt Omfang — Indsamling af Post (Brevkasser, Landpostbude), bød den Tids Postvæsen til Gengæld for høje Takster kun paa et Minimum af »Service«. — Dette gælder særlig de tyndt befolkede Egne af Jylland, bl. a. store Dele af Ribe og Ringkøbing Amter, idet Postvæsenet ikke kom Vestjylland nærmere end Ruterne Kolding — Aalborg over Nørre Snede — Viborg (Hærvejen) og Kolding — Ribe over Skodborghus og Foldingbro. Det bør dog nævnes, at sidstnævnte Rute ret hurtigt forlængedes til Varde og Ringkøbing. — Den ringe Befolkningstæthed, Købstædernes Lidenhed og Vejenes daværende Elendighed var for Vestjyllands Postvæsen Faktorer af afgørende Betydning.

Det vil af foranførte ses, at man i Vejen Sogn fra første Færd har haft Fornøjelsen af at se de »Ribe Budde« til Fods kursere gennem Sognet ad den berømte gamle Kolding—Ribe Vej gennem Kongeaadalen

og forbi Skodborghus, hvor Ruten netop ved Halvejhøj (Halvejgaard) krydsede den ikke mindre berømte Hærvej midtvejs mellem Viborg og Slesvig ved Skodborg Aa og Skodborghus Grænseborg.

Ud over Synet af Postbudet, har Vejen dog næppe direkte mærket meget til det nyoprettede Postvæsen. Behovet har hos Menigmand været lille, Tidens Økonomi stort set vel været næsten ren Naturaløkonomi, og forøvrigt ved vi jo, hvor godt et primitivt »kommunistisk« Samfund som det gamle danske Bondesamfund (Ordet her i sin oprindelige Betydning) i visse Henseender sørger for sine Medlemmer, saa længe disse ikke forbryder sig mod Samfundsvedtægterne, — ganske modsat de socialt og økonomisk fremskredne Bysamfund, hvor man knap ved, hvem man bor Dør om Dør med. — Denne virkelige Kommunisme er netop typisk for de gamle Bondesamfund fra før Landboreformerne. Meget, der nu er betalt »Arbejde«, var dengang Ombud, som Posttjenesten endnu den Dag i Dag i begrænset Omfang er visse Steder i Sverige — den ene Tjeneste den anden værd. Meget ordnedes derhos fordem paa Markederne ved direkte Sammenkomst, idet disses Betydning var langt ud over Nutidens kummerlige Levn heraf. Man mødtes ligefrem regelmæssigt, handlede, forhandlede, morede sig og ordnede, hvad ordnes skulde inden næste Marked: »Ses vi ikke før, ses vi . . .«. Der eksisterede desuden, i hvert Fald i en noget senere Tid et System af Sognebude, vistnok ganske uden egentlig Organisation. De spillede en stor Rolle, og en af deres Funktioner var at være »Postbude«, opretholde Forbindelsen mellem deres Kreds og nærmeste Postkontor. Naar vi derfor i hyggelige Historier fra Præstegaardsliv m. v. fra Tiden før 1860 hører Tale om Postbude paa Landet, er det i Virkeligheden denne Gruppe af

ærede Medborgere, der er Tale om. De eksisterer iøvrigt den Dag i Dag som »Bybude«.

Det varede ikke saa længe, før Vejen mistede endog Synet af »Postbudet«. I hvert Fald i 1653 omlagdes Ruten København—Hamborg fra Middelfart—(Snoghøj)—Kolding til Assens—(Aarøsund)—Haderslev og Ruten Kolding—Ribe flyttedes til en Rute Haderslev—(Gram)—Ribe m. v.

Som Postgangen efter nogen Reorganisation omkring 1653 var indrettet, holdt den sig derefter i Hovedsagen i næsten 200 Aar, dog at Brevposten (den 1. Klasses Post) efterhaanden fremførtes hele 2 Gange om Ugen paa alle de vigtigste Ruter. — I Sammenhæng hermed maa det nævnes, at Postvæsenet foruden Brevs, Avis, Penge og Pakkebefordring efterhaanden ogsaa paatog sig Personbefordringen, idet denne organiseredes og baseredes dels paa det faste Vognløb, dels paa Ekstrapostvæsenets Rekvisitioner hos egnede Vognejere, efterhaanden i Realiteten dog kun hos Vognmænd. —

Vi vil igen kigge paa Post og Trafikforholdene i Vejen først i det nittende Aarhundrede! Store Ting er ikke at bemærke. Dog kan noteres, at Tregders Haandbog for rejsende i 1824 nævner Skodborghus »om en Gæstgivergaard i Jylland mellem Kolding og Ribe ved Skodborg Aa«. Postvæsen er der ikke Tale om. Og kigger vi i »Alphabetisk Postadressebog . . . for . . . Danmark og Hertugdømmerne . . .« af 1830, hvor danske og tyske Stednavne endnu staar broderligt sammen Side op og Side ned for hele den daværende Helstat, ser vi, at Breve til Vejen efter Behag har kunnet adresseres til Kolding eller Ribe til Afhentning ved Adressaten selv eller en befuldmægtiget. Dette gælder ogsaa Skodborg Sogn, medens mærkeligt nok Skrave Sogn har været »pr.« Haderslev.

Fremskridtet var dog paa Vej. Det laa i hele Tiden, jfr. her hjemme bl. a. Landboreformerne og den vaagende politiske Interesse. — Ganske vist var ca. Aar 1800 Tiden endnu ikke moden til f. Eks. Dilligencens Indførelse. Men omkring 1830, da Statsbankerottens Tryk var ved at lette, skulde den sammen med Kugleposten blive Tidens straalende Symbol paa Trafikkens Hurtighed og hidtil ukendte Bekvemmelighed. Erindres bør Forudsætningen, de gode Statsveje (Nutidens Amtsveje), som efter 1770 var byggede, efterhaanden efter Mac Adams Principper (Makadamisering).

Det kan derfor heller ikke undre os at se, at Generalpostdirektionen kommer ind paa at gøre noget for det jydsk Postvæsen og som et Led heri bl. a. genopretter den tidligere Rute Kolding—Ribe, denne Gang dog som kørende Rute, Brev- og Personpost 2 Gange om Ugen paa aaben Fjedervogn (1843). Omtrent samtidig eller meget snart efter oprettes i Skodborghus en »Mindre, ikke—regnskabsførende Postexpedition« (1859/60: Mindre Postexpedition).

Som Postekspeditør antoges Opsynsmand ved Befordringsvæsenet Jesper Thomsen. Hans Enke fortsatte efter hans Død i 1858 til 1867, og derefter de førnævntes Datter, Jomfru Juliane Sophie Thomsen fra 1. Juli 1867 til 31. Oktober 1868, hvor hun, der havde giftet sig, overlod Postekspeditionen til sin Mand, Jørgen Clausen Petersen, som bestyrede Skodborghus Postekspedition fra 1. November 1868, til han fik sin Afsked 3. September 1874, da Posthuset ved Aabningen af Jernbanen Lunderskov—Varde flyttedes til Holsted (Holsted St.). Skodborghus havde da fra 1. April 1870 været virkelig Postekspedition, IV. Lønningssklasse, Lønning 400 Rdl. — Petersen fik til Erstatning for lidte Tab Krobevilling ved Vejen St., det senere Hansens Hotel.

Det er ikke store Ting, der iøvrigt kan skaffes oplyst fra Skodborghus Postekspeditionens første Aar, men det ses f. Eks' af Haandbog for rejsende, at der i 1848 til disses Raadighed i Skodborghus skulde forefindes en Wiernervogn. Og har end Forretningerne maalt med Nutidens Øjne været beskedne, har dog Skodborghus gjort en Del af hin Tids Opsving i Postbesørgelse og Rejsetrafik med. — Personbefordringen steg i Danmark fra ca. 1830 til 1860, fra ca. 8000 til ca. 120000 Personer pr. Aar. Tallene er i sig selv smaa men Stigningen kolossal, og naar den ikke fortsattes efter 1860, skyldes det Trafikkens Overgang til Jernvejene, som oven i Købet ganske naturligt stedse tog de økonomisk mest fremskredne og trafikrigeste Egne først. I omtrent samme Tidsrum steg Brevantallet for hele Landet fra ca. 2,5 Millioner til ca. 14,4 Millioner Forsendelser pr. Aar, en Fremgang der i en senere Tid skulde blive endnu voldsommere. Der besørgedes Aar 1830 i hele det daværende Monarki ikke flere Breve end nu ved et typisk større Provinspostkontor som Kolding, Vejle eller Esbjerg. — Til denne Tid omkring 1850 hører ogsaa Afskaffelsen af den høje Afstandsporto, Indførelsen af lav Enhedsporto og Frimærket, der igen muliggjorde Ophængning af Brevkasser til Indsamling af Breve. —

Det forblev ikke ved Ruten Kolding — Ribe. Fra 1. Juli 1858 oprettedes endnu en Rute, Varde—Skodborghus, med 2 Gange ugentlig Brev- og Personpost paa aaben Vogn.

I 1860—62 befares Ruten Kolding—Ribe over Skodborghus med 4-sædige Kareter daglig Tur—Retur, Ruten Varde—Skodborghus med alm. aaben Fjedervogn 2 Gange pr. Uge. Et Aar senere løber der ogsaa 4-sædig Karet paa Varde, dog stadig kun 2 Gange pr. Uge, hvorimod denne Rute i 1866—67 ogsaa udføres

daglig Tur—Retur. Dette maa have været utidig Flothed, for Aaret efter er Kørslen atter reduceret til 2 Gange pr. Uge Tur—Retur. Til Sammenligning tjener, at Ruten Vejle—Varde endnu i 1866—67 udførtes med aaben Fjedervogn 2 Gange pr. Uge, Ruten Vejle—Herning med samme Vogntype 3 Gange pr. Uge.

De ældste statistiske Oplysninger for Skodborghus vedrørende Post og rejsende er fra Finansaaret 1867—68: ca. 18200 ankommende Breve, 125 Aviser med ca. 21600 Numre, ca. 900 Pakker og 278 indskrevne rejsende. Med 6 Brevsamlingssteder paa Ruterne mod de 3 Købstæder, vistnok bl. a. Brørup, Holsted, Endrup Mølle, Damgaard i Andst Sogn og Tinghøjgaard ved Lunderskov, udveksledes endvidere ca. 800 Breve og 189 rejsende. — Disse Tal er 2 Aar senere, Finansaaret 1869—70, steget til ca. 24000 Breve, 262 Aviser med næsten 50000 Numre og næsten 1500 Pakker, medens Antallet af rejsende er steget til 346. Trafikken paa Oplandet er næsten uforandret.

Til Belysning af de foran nævnte statistiske Oplysninger vedrørende de rejsende med Postvæsenet maa det erindres, at adskillige rejste i egne Vogne, endvidere at Mennesket fra de fjerneste Tider har kendt den Kunst at rejse til Fods, eventuelt til Hest, over endog meget lange Strækninger. Postkørslen i Tiden før Jernbanens Fremkomst kan nok vurderes som værende i nogen Grad eksklusiv, ikke noget for Smaafolk.

Det forblev ikke ved det ene Posthus i Vejen Sogn, Skodborghus Postekspedition, for den 1. Februar 1871 oprettedes i Vejen By et Brevsamlingssted, som stod i Forbindelse med Skodborghus ved et Landpostbud. Brevsamlingsstedet flyttedes senere, samtidig med Skodborghus' Flytning til Holsted, til Vejen Jernbanestation ved Aabningen af Jernbanen Lunderskov—Varde den 3. Oktober 1874, idet Brevsamlingsstedet underlagdes

Postkontoret i Kolding og stod i Forbindelse med dette og »Vestjydske Jernbanepostkontor«. Postkørslerne nedlagdes. — Der blev stille i Skodborghus.

Brevsamlingsstedet paa Vejen Station forandredes allerede fra 1. Juni 1876 til Postekspedition udenfor Lønningsklasserne, bestyret af Stationsforstander J. E. Lundbye til 31. Oktober 1896. — Derefter rykkede den ind i Postvæsenets IV. Lønningsklasse (Lønning 1100 Kr.) og var fra nu af bestyret af J. C. Dreijer. 1. September 1902 blev Posthuset virkeligt Postkontor i Postvæsenets 3. Lønningsklasse, (Lønning 2200 Kr.).

Efter Postmester Dreijer har Postkontoret været bestyret af Postmester C. P. Madsen (senere Thisted) til 1923, af Postmester F. M. C. Meyer (senere Kallundborg) til 1929 og derefter i nogle Aar af Postmester Enevold Dyekjær (senere Ringkøbing). — Placeringsmæssigt er Vejen Postkontor nu Nr. 75 af ca. 260 Postkontorer i Danmark og ligger i saa Henseende over Postkontorerne i ca. en Trediedel af Landets Købstæder.

Naar dette har kunnet ske og Vejen postalt set med Bravour genvinde Førstepladsen i Kongeaaegnen paa Trods af Holsted, som allerede i 1889 med sit mægtige Landdistrikt blev virkeligt Postkontor og førende her i Egnen, hænger det sammen med det industrielle Opsving i Vejen i Tiden omkring og efter Aarhundredskiftet. Alene i Tiden 1894/95 — 1899/1900 er Brevantallet næsten fordoblet fra ca. 120000—203000. Pengeomsætning som udbetalte Postanvisninger viser samme Forhold (4200—9300 Stk.) og for Pakker og Aviser ser vi lignende Stigninger (Pakker 1600—3600), (Aviser 140000—252000 Numre). Stationsbyen voksede rask, i 1896: 837 Indbyggere, i 1901: 1156, i 1911: 2134, i 1916: 2688. Nu er Antallet henimod 3400. I Askov,

tæt ved Vejen, bor endvidere 800 Mennesker, et ikke ringe postalt Klientel.

I den følgende halve Menneskealder efter Aarhundredskiftet fortsattes Stigningen. Nedenfor er anført et Par Tal fra et nogenlunde typisk Førkrigsaar, 1914—15 samt for Aaret 1938—39, det sidste Tal i Klamme: Afgaaende Breve: Godt 400000 (624000), anbefalede Breve ca. 1400 (5000), indbetalte Postanvisninger, og efter 1920 Indbetalingskort: 27000 (47000). Avisnumre, ankomende: ca. 608000 (404000). Tallene er altsaa steget meget betydeligt, bortset fra Aviser. Disses Nedgang hænger sammen med, at Distriktet for selve Vejen er reduceret noget, idet Yderpunkter af Omdelingsomraadet (Asbo, Gamst, Gesten og Maltbæk) dels er udlagt til Postekspeditionsomraader, dels lagt til Brørup Postkontors Omraade. Til Gengæld er der altsaa for de øvrige Forsendelser Tale om større Stigning pr. Beboer i Distriktet, end Tallene i og for sig antyder. Iøvrigt maa bemærkes, at Postvæsenets Bladbesørgelse i nogen Grad er gaaet fra direkte Levering over til Korsbaand til Bladforhandlere og Bladuddelere, ligesom ogsaa at lokale Dagblade i noget Omfang omdeles af de paagældende Blade selv. — I sin Helhed er Bladbesørgelsen i Virkeligheden her som andet Steds steget betydeligt.

Frimærkesalget er fra ca. 9500 Kr. i 1896—97, 26500 Kr. i 1906—07 og ca. 48000 Kr. i 1914—15 steget til ca. 134000 Kr. i 1938—39, efter dog i Aarene efter Verdenskrigen med betydelig højere Takster at have været noget højere (omkring 150000 Kr.). En Del af denne Stigning skyldes Indtægter fra indlemmede Postekspeditionsomraader, en anden stegne Takster. Afgørende Takster som Brevportoer viser delvis dog kun beskedne Stigning, Landsporto for Breve til 50 Grams Vægt, 50% Stigning, for Tryksager 25% Stig-

ning, altsaa væsentlig mindre end Priserne i det hele taget, og visse Pengeomsætningsformer virker i Dag endog billigere end før 1920 (Postgiro), saa der bliver en reel forøget Portoindtægt svarende til den store Stigning i Forsendelsernes Antal. Netop denne øgede Benyttelse af Postvæsenet i Forbindelse med det økonomiske Styre, der altid har karakteriseret Postadministrationen, har gjort det muligt at lade Posttaksterne stige mindre end den almindelige Stigning i Prisniveauet. —

Da Vejen Postekspedition udskiltes fra Jernbanen, fik den Lokale i et lille Hus lige overfor Stationen. Det laa i en Have bag en lille Grøft (Bæk) med Bro over, omtrent hvor nu Johs. Lauridsens Statue staar. Huset var lejet. Efter 10 Aars Forløb, den 1. November 1906, flyttede Posthuset til den nuværende Bygning i Søndergade, en smuk og anselig og efter den Tids Forhold særdeles god og tidssvarende Bygning. Det kan siges, at den stadig er tidssvarende og velegnet til Formaålet, dog at visse Ændringer er foretaget i det Indre. Saaledes faldt det antikverede »Schalter« i 1920 og erstattedes med den aabne Skranke, hvorved Ekspeditionslokalet fik sit nuværende harmoniske Udseende. For Postmesteren yder den en smuk og rummelig Tjenestebolig.

Den nye Postbygning var opført af Grosserer P. Lauridsen som Posthus lige over for hans store Købmandsgaard og lejedes af Postvæsenet, til det ved Skøde af 4. April 1929 blev Post- og Telegrafvæsenets Ejendom for en Sum af 45000 Kr.

Personalet bestod 1. November 1896 af Postekspeditøren, en Fuldmægtig og 7 Landpostbude. 10 Aar senere var der foruden Postmesteren 1 Ekspedient, 1 Fuldmægtig og 1 Assistent samt 13 Landpostbude. Paa sit Højdepunkt i Tiden indtil 1917 var Personalet

i selve Vejen ialt 5 Mand Kontorpersonale, 3—4 Postbude og ca. 14 Landpostbude mod nu 3½ Mand Kontorpersonale, 5 Postbude og 9 Landpostbude. Disse Tal betegner altsaa ikke det samlede Personale, idet der ialt i hele det Postkontoret administrativt og regnskabsmæssigt underlagte Omraade er ansat 29 Landpostbude, og i det Hele er der — bortset fra Ekstrabude og Aspiranter samt Elever — ved Kontoret ansat eller til det knyttet 47 Personer. Postkontoret er altsaa en af de større Arbejdsgivere i Egnen.

Telegrafstationen oprettedes paa Posthuset allerede fra 1. November 1896. Dertil kom den anden Telekommunikation, Statstelefonen, 10 Aar senere, fra 9. November 1906. Statistikken for Telegraf og Telefon for Aaret 1927—28, viser 1737 afsendte og 2063 ankomne Telegrammer, ca. 4500 afgaaende og 4500 ankommende Samtaler. Indtægten af Telegraf og Telefon har i en Aarrække ligget omkring 25000 Kr. pr. Aar.

Vejen Postkontor havde oprindeligt ingen Filialer. I 1916 oprettedes imidlertid et Brevsamlingssted (Postindleveringssted) hos Boghandler Jens Arnum i Askov. Efter Jens Arnums Død har dette Hjælpeposthus været bestyret af hans Enke, Fru Margrethe Arnum, som stadig bestyrer det, ogsaa efter at Boghandelen er gaaet over paa andre Hænder. Dette Indleveringssted byder Beboerne i Askov bekvem Afpostningsmulighed, medens den ankommende Post stadig omdeles direkte fra Vejen.

Til Askov har endvidere gennem mange Aar været kørende Landpostbud 2 Gange daglig. Landpostbud Chr. Jessen Vaaben, hans Køretøj og Hesten »Kjesten« vil endnu være mange i frisk Erindring. Efter Vaabens Afgang til Nytaar 1929 har Ruten været udført med Automobil.

En anden Rute aabnedes efter Genforeningen med

de sønderjydske Landsdele over Skodborg til Rødding. Da Haderslev Amtsbaners Køreplan igen blev bedre, nedlagdes denne for Postvæsenet kostbare Kørsel. Den er imidlertid genopstaaet i stærkt øget Omfang efterhaanden som Amtsbanerne er nedlagte, idet Postvæsenet nu kontraherer med det Rutebilselskab, der har afløst Banerne. Der gaar nu en ret betydelig Post i Transit over Vejen til og fra det banetomme indre Nordslesvig.

Foruden Postindleveringsstedet i Askov er der, dels fra 1917 (Trolhedebanen), dels fra senere Tidspunkter underlagt Kontoret 6 Postekspeditioner, Andst, Bække, Gamst, Gesten, Skodborg og Vorbasse, Postfilialer som udadtil mest muligt skal gøre Fyldest, som var de Postkontorer, men som indad til regnskabsmæssigt og administrativt er underlagt Postkontoret (bl. a. daglig Regnskabsaflæggelse). Hertil kommer Telegrafekspeditionerne i Skodborg J og Københoved. Udtrykket dækker almindelig Landcentral med fuldstændig Telegraftjeneste. Disse to Filialer administreres af Postkontoret som en Del af det af Staten drevne sønderjydske Telefontomraade med ca. 180 Telefoner og en Abonnements- og Samtaleindtægt paa ca. 25000 Kr. pr. Aar.

Den populære røde Frakke er i Vejen kun godt 30 Aar gammel, idet de to første virkelige Postbude, Chr. Frandsen og I. C. Eriksen, statsansattes som saadanne i Foraaret 1907. Før den Tid havde hele Budpersonalet været kontraktmæssigt antagne Landpostbude. Disse sidste er forøvrigt her som andetsteds statsansatte som Tjenestemænd fra 1919 at regne.

Efterskrift.

Den sidste, der har boet paa det gamle Slot, Skodborghus, var Hans Kristjan Thomsen, der købte denne gamle Gaard i Aaret 1811. Da han i 1814 overtog Postvæsenet og Kroholdet, besluttede han at bryde det gamle Slot ned til Grunden. Mange af Stenene blev brugt til Opførelsen af det Stuehus, han byggede ved den nye Gaard oppe ved Landevejen, som skal have haft nogen Lighed med det gamle Stuehus paa Slotsgaarden, dog uden Hvælvinger og Kældere. Hans K. Thomsen døde 30. Nov. 1836, men hans Slægt bevarede Gaarden i henved 100 Aar. Sønnen Jesper Thomsen, var en ualmindelig dygtig og anset Mand, han var Medlem af Viborg Stænderforsamling, men døde 1. Dec. 1855 kun 36 Aar gammel. Hans Enke Ane Thomsen, f. Hansen, styrede med sjælden Dygtighed det besværlige Postvæsen med Postkørsel baade til Ribe og Kolding. Hun kaldtes altid Madam Thomsen og vandt almindelig Agtelse for Akkuratesse og Præcision. Der fortælles, at Postinspektøren engang paa en Inspektionsrejse sad i Kroens bedste Gæstestue og gjorde sig til Gode ved et Maaltid. Han havde bedt Madam Thomsen sige til, naar Tiden var, at Postvognen skulde afgaa. Hun kom da ogsaa meget betids og sagde: »Hr. Postinspektør! Postvognen kører om 5 Minutter!« »Tak, Madam Thomsen!«, svarede han og skænkede en Kognak op til sin Kaffe. Den nød han i god Ro og Mag, fik ogsaa langt om længe Frakken paa og vilde stige til Vogns. — »Hr. Postinspektør! Postvognen kørte for 10 Minutter siden!«, lød det tjenstmæssigt fra Madam Thomsen. Om han ogsaa sagde »Tak, Madam Thomsen!« til denne Melding, fortæller Historien ikke, men Postinspektøren maatte tage Ekstrapost. Madam Thomsen var præcis.

Hun døde 14. Dec. 1866, og Datteren, Jomfru Juliane Sophie Thomsen, styrede nu Postvæsenet til 31. Okt. 1868, da hun blev gift med Jørgen Clausen Petersen. Han blev den sidste Postmester i Skodborghus, for Postkontoret blev naturligvis flyttet til Vejen, da Jernbanen blev aabnet 3. Sept. 1874.

Nu blev Kaptain J. E. Lundbye, en Bror til Landskabsmaler J. Th. Lundbye, Stationsforstander og Postmester. Han havde deltaget i Krigen 1864 og var af gammel Officersslægt. Alt, hvad der var overdraget ham, ledede han med punktlig militær Disciplin. Da Kongen kom i Anledning af Banens Aabning, tilsagde han alle Egnens Embeds- og Bestillingsmænd til at møde; Landpostbudene var meget stolte over ogsaa at være »tilsagt«. — Paa Kontoret krævede han ogsaa streng Disciplin. Hvis en stakkels Bondedreng ikke bankede de forskriftsmæssige tre Slag paa Døren, brasede ind med Træsko paa eller glemte at tage Huen af, var Kaptajnen ikke naadig; og naar Elever fra Askov Højskole kom til for ham ubelejlige Tider, for at hente Postsager til »Idiotanstalten«, som han kaldte den, vankede der ofte en mere eller mindre velfortjent Røffel. Til gamle Lundbyes Undskyldning skal det huskes, at saavel Trafikvæsenet som Postvæsenet tiltog med uanet Hurtighed, saa Arbejdet næsten var uoverkommeligt for Personalet. Fru Lundbye, der var en regelmæssig Kirkegænger i Pastor Svejstrups Tid, skal engang have sagt: »Hvis Lundbye havde Lyst at gaa i Kirke, — hvad han Gud ske Lov ikke har — saa kunde han jo alligevel aldrig faa Tid.« —

K. la Cour Pedersen.
